

Standpunkt var det ham en Pligt at gjøre det. Hans Standpunkt er ikke mit. Jeg kunde ikke komme til at betragte det som en Pligt at lægge Haand paa Hr. Estrup. Men hver sin Opfattelse. Jeg følger kun min egen; men jeg har Respekt for Andres. Hr. Julius Rasmussen skal være i Fred for mine Beklagelser. . . . Men de Mennesker virkelig tror at de tilintetgjør Floden ved at afdæmme dens Løb, ved at rejse et Dige af Provisorier i dens naturlige Leje. En skjønne Dag vil de faa at se, hvorledes dens opdæmmede Bænder rydder enhver Skranke for Strømmen. Bring fortvivlede Tilstande tilstede for Oppositionen i et Folk, luk de loblige Veje for den, og Du vil aabne de skjulte voldsomme Veie for den, Du vil bringe Dynamiten, Revolveren og Dolken i Virksomhed indtil den Dag, Oppositionen føler sig stærk nok til Revolutionen — faa har Du Revolutionen."

„Hobro Dagblad“ skrev den 1ste November 1885: „Kampen føres mellem Landets Børn, den oprindelige Befolkning, det danske Folk, — og de indvandrede Slægter, der væsentlig er af tydsk Oprindelse.

Disse fremmede, fædrelandsløse Slægter, der er vandret ind i Landet gennem de sidste Aarhundreder, har røvet vor Jord, haanet vort Sprog, vore Sæder og Stikke, og bestandig søgt at gjøre os til Trælle.

Kampen imod dem fører vi med et Folks Forstaelse af, at det gjælder dets Tilværelse som et frit og selvstændigt Folk, med Beslutning om, at de ikke skal sejre over os, faa længe der er Træl af os tilbage.

Vi gaar til Kampen mod dem med den Følelse, at de ere vore Dødsfjender, som vi ikke skjulder Naade og Barmhjertighed.

Men et glemmer vi ikke: at der i vore Fjenders Rækker endnu staar en Del Wildledte, — ellers ærlige og gode danske Mænd, — der med dansk Sejghed holder fast ved den Wildfarelse, at de er paa Rettens Side. Disse vore wildfarne Brødre vil vi se at vinde.

Et Andet glemmer vi heller ikke, at vort eget Folk har bevidste Forrædere, der staar i vore Fjenders Lejr, parate til at slaa løs paa os for den Fordels Skyld, de tror at have deraf. Vi gaar til Kampen mod disse Mennesker med Følelsen af, at de ere en Skændsel for os.

Først og sidst vil vi dog erindre, at det er bedre at ligge som død Mand under Muld, end leve som Træl paa Jorden.

Til Arbejdet danske Mænd! Forhandelse over hver den, der ikke gjør sin Pligt. Straffen vil komme over ham og hans Børn, de vil blive hundsejede som Trælle, som Dyr af vore Fjender."

Udtalelser, der kunne jøvnføres med Forslagets § 4.

Den 2den April 1885 skreves i „Aarhus Amtst.“ at Konseilspræsidenten havde „brugt falske Nøgler til at dirke Statskassen op med“.

I Kolding udtalte en Taler ifølge „Morgenbladet“ den 19de April 1885, at Regjeringen iaar (1885) paa denne Finanslov tager „6–7 Millioner Mere, end hvad Deres (d. e. Tilhørernes) Repræsentanter have stemt for“. (Beløbet var, som bekjendt ca. 2 Millioner Kr.)

I Mai Maaned bragte Socialistbladet „Demokraten“ i Aarhus en „Meddelelse fra Kjøbenhavn“, hvorefter det skulde være „en offentlig Hemmelighed“, at en Del høierestaaende Embedsmænd have ladet sig bestikke af Rusland med Hensyn til Danmarks Stilling under en eventuel russisk-engelsk Krig. Da Justitsministeriet beordrede Underfølgelse om denne Sag, afgav Redaktøren den Erklæring, at Meddelelsen var kommen fra „en tilfældig Korrespondent, der ikke havde opgivet Stilling og Bopæl“.